

Gårdfarihandel

Berättat av Anders Wallin i Efshult och upptecknat av Alfred Nilsson i Efshult år 1940: ”Knallar gick det många här förr i tiden. De flesta gick omkring bärande sitt handelslager, antingen på ryggen eller i kappsäckar, som de bar i händerna. Men fjäderknallar därefter körde alltid omkring med hästskjuts. Deras lager var ju för skrymmande för att kunna bäras.

Det var också inte utan att de där fjäderknallar ansåg sig lite förmer än andra knallar. De kom ifrån södra Halland eller Skåne, och det var huvudsakligen gåsfjäder de saluförde. Fjäder gick det åt rätt mycket på den tiden, ty man använde så kallade dynor i stället för täcken i sängarna. Det gick åt mycket fjäder till en sådan, bortemot ett pund. Priset på prima gåsfjäder höll sig omkring sex riksdaler pundet.”

Smide i Abild

Upptecknat av Alfred Nilsson: ”Att bönderna i regel smidde själva framgår av de många kvarlevor medelst smidesslagg och andra lämningar som påträffats här efter gamla smedjor.

Så har här i Efshult påträffats två säkra gamla smedjeställen. Den ena, på Anders Walins ägor, där det fanns så mycket slagg, att man kört ut det och grusat en flera hundra meter lång vägsträcka med slagg. Denna smedja lär dock inte ha varit i bruk senare än på 1700-talet. Den andra smedjan har legat på undertecknads ägor och tycks vara av lite senare datum. Där ha vi något under plogdjup hittat gamla mynt som runstycken i skillingar samt små järnbitar och smidesslagg.

På senare tid eller i mitten på 1800-talet fanns en smedja i Börsered (gården intill Efshult) och byggnadsrester av denna finns ännu kvar. Märten hette bonden som ägde och smidde i denna smedja.”

De hyrde ut bostaden till bland andra:

Skogsarbetaren *Oskar* Sixten Lorentzon, född 1898 i Eldsberga, kom från Kvibille 1927. Han gifte sig samma år med *Nanny* Linnea Karolina Johansson, född 1908 från Efshult. Deras barn: *Sigurd Åke* Valdemar född 1927. Familjen flyttade till Pilagård, Abild 1929.

Boende på gården 1935 var jordbruksarbetaren *Julius* Bernhard Johansson, född i Steninge 1889 och makan *Hulda* Teresa född Bengtsson 1894. Deras barn: *John* Hugo född 1919, *Anna Greta* född 1921, *Stina* Ingeborg född 1924, *Karl* Gunnar född 1927, *Inga* Lisa född 1929, *Ellen* Linnea 1933. Familjen flyttade till Sjöleden i Sjöred hösten 1936.

Under sommaren 1938 bodde grannfamiljen Alfred Nilsson här under reparationen av det egna huset.

Lantbruksarbetaren *Algot* Vilhelm Johansson född 1915, bodde i huset 1941 till 1942.

Därefter hyrdes bostaden ut till ”Skåne-Johan” till 1947. Han flyttade till en barack i Solakull, enligt Sonja Johansson.

Sigfrid Nilsson och Nils Antonsson sålde fastigheten 1946.

Ny ägare 1946 blev grannen Arvid Wallin född 1906 och hans maka Agda Göransson från Torup De övertog gården genom köp. År 1951 kom Efshult 1:7 att ingå i Efshult 1:12.

Algot Johansson bodde åter i huset 1949 då med *Anna* Charlotta Josefine Andersson, född 1927. De flyttade till Årstad 1950. Sedan dess har ingen bott här. Husen revs i början av 1950-talet.

Husgrunder och den sjutton meter djupa brunnen finns kvar på tvåtusentalet. Brunnen, grävd för hand och var lagd med kullersten från botten och upp till markytan, är kvar som minne av en svunnen tid.

Snickeri

Upptecknat av Alfred Nilsson, Efshult: ”Enklare snickeri som tillverkning av höhäckar, stegar, lieskaft, leaträ, stakar som sutto på kärrbankarna vari åkhäcken vilade, tillverkades i regel av varje bonde. Annars var det mest bysnickarna som fick utföra snickeriet. Dessa snickare utförde allt snickeri som behövde utföras på gårdarna. De byggde och reparerade hus, gjorde färdiga vagnar och reparerade hjul, slöjdade till sängar, bord, stolar, skänkar, vaggor och byttor.”

Träskomakare

Upptecknat av Alfred Nilsson: ”Ibland voro snickarna samtidigt träskomakare, som Sven P. Nilsson och han som här i Efshult. I regel tillverkade snickarna det mesta hemma hos sig själva utom träskor som de oftast gjorde hemma hos bönderna. Några underlydande snickare eller yrkesmän hade inte bönderna här i trakten.

På gårdarna funnos inga andra slöjdbodar än de så kallade ’hugghusen’ vilka mest användes till att tälja i, det vill säga göra sådana enkla redskap som bönderna själva kunde göra samt hacka ris i. Därför saknades ofta hyvelbänk, svarvstol och sådana nödvändiga slöjdredskap som snickarna hade. Endast täljebänk brukade finnas i varje hugghus.”